

שְׁטֶקֶל ר

חלילה! מעולם לי כְּאֵלָה לא בִקְשָׁתִי.
אף כי יש אשר כְּנוֹסְפוֹת גַּם אוֹתָן פָּגַשְׁתִּי.
וְאֲחִישׁ לְדַחוֹתָן וּלְחַלְקֵן לַתְּרַנְּגוֹלוֹת.

פְּסִיכָה

אם כֵּן, מַה תִּבְקֶשׁ בְּחַטָּטָךְ בֵּין הַחֹלוֹת?

שְׁטֶקֶל ר

לְהַתִּיצֵב אֲנִי מִבְּקֶשׁ לִי מָקוֹם קְבוּעַ.
רְאֵי, כִּי בְעִמְדִי לְשִׁיר אֲנִי כְּמִסְמֵר נְטוּעַ...

פְּסִיכָה

כֵּן הוּא, וְתִמְוֹנָתְךָ אִזּוּ נִדְרָאָה, מִבְּהִילָה.

שְׁטֶקֶל ר

אֵינֶנִּי פוֹתַח פִּי, כָּל עוֹד לֹא בַתְּחִלָּה
בְּשִׁמּוֹנֶת צִפְרֵנִי עֹשֵׁב וְאַבְנִים מִשְׁתִּי.
וְעַפְרֵי תַּחוּיָּךְ בְּקִצּוֹת רַגְלִי מִשְׁשָׁתִּי.
וְאִזּוּ, בְּלִפְתִּי בְּאֶדְמָה רַגְבִּים רַכִּים אֵלֶּה.
אֲנִי שָׂרִי, וּבִזָּה כִּכְרֵי חֲצִי הַסּוֹד וְהַפֶּלֶא.
כִּי שִׁירִי, אֶהְיֶה, אֵינֶנּוּ מִהִקְרִיאוֹת
שֶׁמִּבְּקָשִׁים בְּדִי-עָמַל וּמוֹצָאִים בְּרַב יָגִיעוֹת;

הוּא נוֹבֵעַ מֵאֶדְמַת מוֹלֶדֶת כְּמוֹ לַח
בְּשָׁעָה שֶׁהוּא בְּקֶרְבִּי מִתְנַשֵּׂא וּפוֹרֵחַ.
וְשָׁעָה שֶׁאֲנִי מְרַגֵּשׁ בִּי לְשִׁיר כַּחוֹת חֲזָקִים.
הִיא הַשָּׁעָה, אֲשֶׁר בָּהּ שָׁחַר וְחָשָׁךְ נֶאֱבָקִים.
אִזּוּ רָעַשׁ מִתְחַלֵּל בְּעַל־עֲצִים וּסְמָדִר,
וְעוֹצֵעַ מִתְגַּלְגֵּל עַד אֲשֶׁר אֵל בְּשָׂרִי חֲדָרִי.
אֲנִי מְרַגֵּשׁ: עוֹלָם צָרִיךְ לִי – וְאֲנִי חָשׁ לִקְרֹאתוֹ.
הַשׁוֹפָר אֲשֶׁר בִּי מְכִין עֲצָמוֹ לַעֲבוֹדָתוֹ.
מְגִרּוֹנִי תִּדְבֹּר אֶדְמָה בְּלָה עַד אֵין סוּף;
אֲנִי נִהְפָּךְ, וְאֵינֶנִּי עוֹד כָּכֵל הַעוֹפּוֹת עוֹף.
כִּי אִם שְׁלִיחַ, בַּחֲרִיר הַיָּקוֹם, וְלִי דְבָר הַגִּיעַ –
לְהָרִים צַעֲקַת הָאָרֶץ, לְשִׂאתָהּ עַד רִקִּיעַ!

פְּסִיכָה (בְּהַתְּפַעְלוֹת וְהַעֲרָצָה).

שְׁטֶקֶל ר

שְׁטֶקֶל ר

וְקוֹל זֶה הַמְּטַפֵּס לַעֲלוֹת מֵאֶדְמָה.
הוּא קוֹל אֶהְבֶּת-הָאוֹר, אֲשֶׁר כֹּה עֲזָה בְּכָל נִשְׁמָה.
קוֹל רַעַם כֹּה אֲדִיר, כֹּה חָזָק וּמָלֵא תוֹם.
מִשְׁתַּוָּקֵק לְזֶהְב־הַפֶּלֶאִים זֶה, הַנִּקְרָא: יוֹם,
אֲשֶׁר הֶכֶל לוֹ נִכְסָף, לְמֵן הָעֲצִים הַגְּדוֹלִים